

[Anna Westergaard.]

række områder. Herved opnås — hvad det store flertal af omegnskommunernes beboere utvivlsomt sætter stor pris på, idet vi, som det blev sagt af mit partis ordfører i det andet høje ting, er mange, der ikke ønsker at blive filialer af Københavns rådhus —, at disse kommuner hver for sig kan beholde deres særpræg og bevare beboernes nære forhold til den lokale kommunale styrelse. Herved opnås også den størst mulige interesse for kommunale forhold, der jo lettere går tabt, hvis styrelsen af de kommunale anliggender bliver et fjernt og vældigt væsen, i hvilket det naturligt må blive sådan, at behandlingen af sagerne bliver mere summarisk og skematisk end i det mindre samfund.

Lovforslaget er en indledning og et led i arbejdet henimod den endelige løsning af de mange problemer, et egnet led til sikring af, at der kan finde samarbejde sted om endnu en del kommunale opgaver, samtidig med at der ikke går nogen væsentlig del af det tabt, som kommunernes selvstændighed betyder for beboerne, hvad vi fra vor side også lægger megen vægt på.

Den ændring, som det oprindelige forslag er undergået under behandlingen i det andet høje ting, gør på een gang loven mere smidig og mere omfattende, idet flere kommuner medtages, medens tidspunkterne for omordningen gøres glidende, så at de afpasses efter de forskellige kommuners forhold og udvikling.

Som allerede fremhævet betyder dette forslag kun en løsning af en begrænset del af hovedstadsproblemet. Videre løsninger er ad andre veje under forberedelse, og mange forhold står endnu tilbage, bl. a. problemet om vandindvinding og om skatteforholdene, der vel naturligt vil komme til løsning, når selve skattereformen gennemføres. Men vi fra vor side er tilfreds med den udvikling, sagen har taget; vi kan tiltræde, at man følger de i det foreliggende forslag angivne retningslinier, og anbefaler, at lovforslaget gennemføres.

Chr. Nielsen: I den tilslutning, der er givet lovforslaget, ligger, synes jeg, en klar erkendelse fra alle sider af, at forholdene, som de former sig indenfor det store hovedstadsområde i dag, er kaotiske. Blot kan jeg så ikke lige så lidt i dag som tidligere begribe, hvorfor man ikke, når man erkender, at det forholder sig sådan, vil medvirke til at finde frem til en virkelig løsning af hovedstadsområdet forhold. Det, der bydes på i det foreliggende lovforslag,

kan naturligvis være lettelser på de pågældende områder, men det er i hvert fald ikke noget, der på nogen måde kan siges at ændre ved det kaotiske, der hviler over hovedstadsområdet. Jeg tror ikke, man kommer uden om at gå ind i et stykke virkeligt arbejde for at forme hovedstads-kommunernes forhold under eet i enhver henseende, således at de samme forhold gør sig gældende, hvor man end befinder sig i hovedstadsområdet. Om man vil kalde det kommuneforbund eller finde en anden betegnelse, er for mig ligegyldigt. Det for mig afgørende er, at man finder ensartede former gældende for livet indenfor hele hovedstadsområdet.

Derfor kan jeg heller ikke sige, at det foreliggende forslag er tilfredsstillende — deri er jeg enig med den socialdemokratiske ordfører. Derimod vil jeg for en gangs skyld — det er måske den eneste gang, det kommer til at overgå mig — sige, at jeg hilser det initiativ, ministeren her har taget, med tilfredshed. Selvom der kun er tale om en etapevis udvikling, må man dog hilse det med betydeligt større tilfredshed end tilstanden, når vi har haft en socialdemokratisk minister, der intet som helst foretog sig. Her sker der dog lidt af en løsning, og jeg tror på, at udviklingen i sig selv vil presse på, og at denne etape meget hurtigt vil blive efterfulgt af nye etaper, så at vi inden altfor længe vil kunne nå frem til den generelle ordning for hovedstadsområdet vedkommende, som nutiden kræver.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg takker de ærede ordførere for den venlige modtagelse, de har givet dette lovforslag. Min tak omfatter også den sidste ærede ordfører, det ærede medlem hr. Chr. Nielsen, men jeg vil dog gerne have lov til at sige, at jeg ikke føler mig veltilpas ved at blive brugt som kasteskyts af det ærede medlem overfor den tidligere ledelse af indenrigsministeriet.

Jeg vil gerne have lov til at gøre nogle få bemærkninger i anledning af de synspunkter, som er kommet frem under behandlingen af sagen her i tinget.

Jeg kan selvfølgelig meget vel forstå, at der er, hvad jeg måske kunne kalde en blandet tilfredshed med lovforslaget ude omkring i omegnskommunerne. Jeg kan godt se, at dette lovforslag ikke indfrier en række af de forventninger, som omegnskommunernes ledende mænd som deltagere i hovedstadskommissionens arbejde i sin tid havde. Det er jo i og for sig